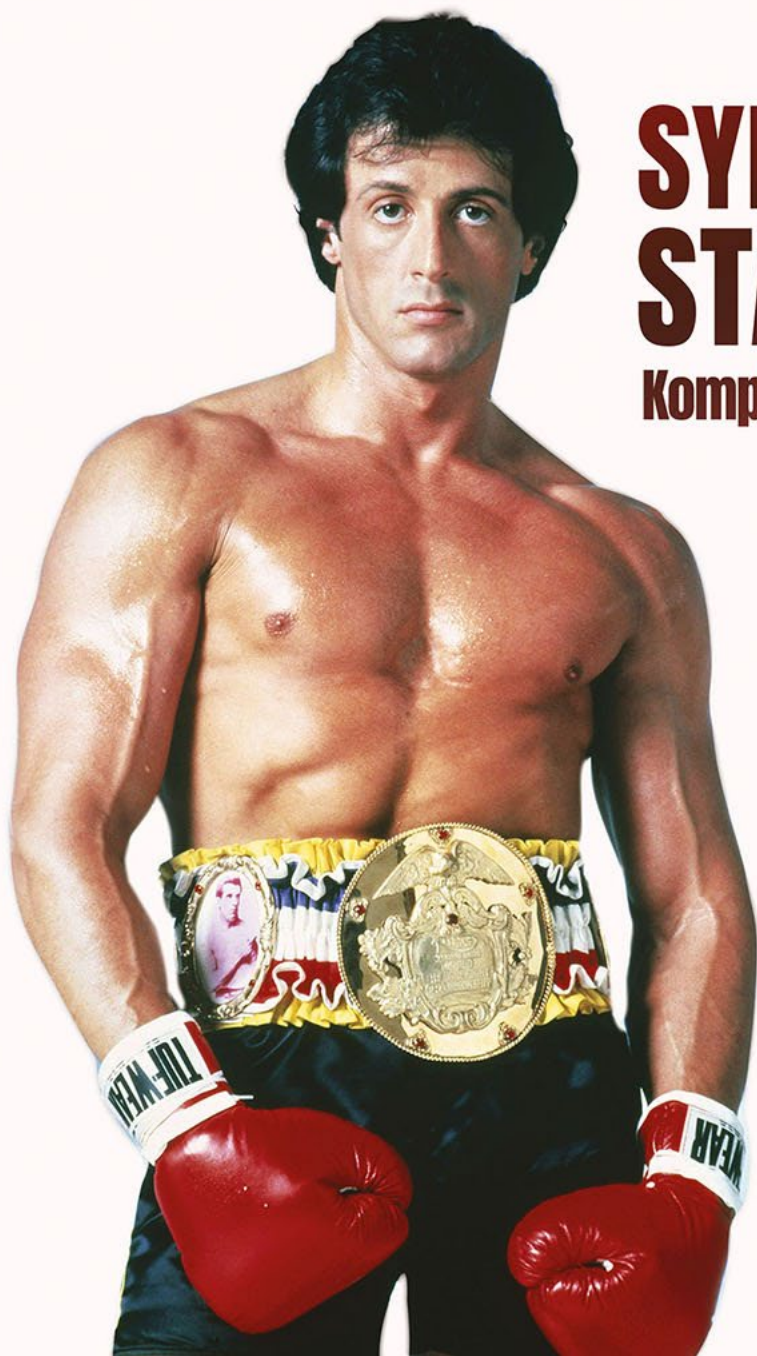

Michal Popovič

SYLVESTER STALLONE

Kompletní filmografie

 C P R E S S

Sylvester Stallone: kompletní filmografie

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Michal Popovič
Sylvester Stallone: kompletní filmografie – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

MICHAL POPOVIČ

**SYLVESTER
STALLONE:
KOMPLETNÍ
FILMOGRAFIE**

 P R E S S

*„Není důležité, kolikrát dostaneš ránu a spadneš,
ale kolikrát se zvedneš a jdeš dál.“*

Kdysi málomluvný, hubený, ničím zajímavý chlapec z New Yorku měl jeden životní sen: Nebýt jen další trouba z chudé čtvrti Hell's Kitchen a někam to dotáhnout. Jeho cesta byla trnitá a plná překážek, čelil tisícovým protivenstvím a odmítání, ale jeho jméno se na konci 70. let stalo synonymem pro vytrvalost, odhodlání a vůli jít za svým snem navzdory všemu a všem. Z pomyslného trůnu filmové superhvězdy byl několikrát sesazen, ale vždy se vrátil silnější, stejně jako jeho filmové postavy. Jak začal příběh, který inspiroval miliony lidí po celém světě?

ŽIVOTOPIS

Jizvy z dětství

Po druhé světové válce se vojín Frank Stallone vrátil do Spojených států a musel se rozhodnout, co bude dělat dál. Rozený Sicilián se nejdříve zkoušel prosadit jako herec v amatérských divadlech, ale své umělecké ambice nenaplnil, neboť neustále prohrával boj s vlastní trémou. Nakonec se tedy vrátil k rodinnému řemeslu a stejně jako jeho otec Silvestro Stallone začal pracovat jako holič. V New Yorku během kadeřnické praxe potkal Jacqueline Labofishovou, ženu s vášní pro astrologii a s extravagantní povahou, která se živila tancem. Rychle se do sebe zamilovali a brzy se vzali. Manželství však od začátku procházelo těžkostmi, které pramenily z rozdílných povah a rovněž finanční potíže zrovna nepřispívaly k domácí pohodě. Situace se ještě více zkomplikovala, když zjistili, že čekají dítě.

Dne 6. července 1946 se odehrál komplikovaný porod, během kterého porodník chybně manipuloval s porodními kleštěmi. Výsledkem bylo přerušení nervových vláken a Bellova obrna. Dítě tak zůstalo s ochrnutou levou polovinou obličeje, což negativně ovlivnilo artikulaci a tvář dostala charakteristický smutný výraz. Výběr jména se stal dalším sporným bodem obou manželů: Frank trval na jménu Sylvester Gardenzio Stallone, zatímco Jacqueline preferovala jméno Tyrone, inspirované jejím oblíbeným hercem Tyronem Powerem. Frank nakonec prosadil své a syn byl do matriky zapsán jako Sylvester Gardenzio Stallone (některé biografie uvádějí variantu Michael Sylvester Gardenzio Stallone).

Chudá rodina Stalloneových žila v bytě na Coldwater Avenue v Hell's Kitchen, jedné z nejnebezpečnějších a nejdrsnějších čtvrtí New Yorku. Tato oblast byla proslulá vysokou kriminalitou, častými případy znásilnění, drogovými problémy a domácím násilím. Malý Sly se v prvních dvou letech svého života se svými rodiči vídal jen zřídka, většinou pouze o víkendech, a to ještě nepravidelně, protože

oba rodiče byli zaneprázdnění svými pracovními povinnostmi i vlastními zájmy. O Sylvestera se mezitím starala postarší paní. Další tři roky strávil v týdenních jeslích, a když se konečně vrátil domů, panovala tam, ostatně jako vždy, napjatá atmosféra. Otec, jehož život ovládal alkohol, a matka, která v tomto ohledu ne-zůstávala příliš pozadu, se neustále hádali. Sylvester často zůstával po dlouhé hodiny sám doma. *„Byly mi čtyři roky, když jsem poprvé navštívil psychiatra. Po rozhovoru se mnou mi řekl, že jsem v pořádku, ale možná je problém u mých rodičů. V té době jsem byl extrémně přecitlivělý, což se projevovalo záchvaty agrese, kdy jsem ničil vše kolem sebe. Nevím, jestli to bylo tím, že jsem se cítil nemilovaný. Je to jako nosit neustále dárek, který nemůžete nikomu dát. Tak jsem se cítil jako dítě. Myslím, že mnoho herců zažilo něco podobného“*, vzpomínal Sylvester, když otevřeně sdílel vzpomínky na své dětství. Sám dobře ví, jaké to je být nechtěným a vlastním otcem psychicky týraným dítětem.

Frank Stallone si v New Yorku postupně otevřel několik holičství, která mu začala přinášet solidní příjem. S nabytou finanční stabilitou se manželé rozhodli rozšířit rodinu, a tak se jim 30. července 1950 narodil druhý syn, Frank Jr. Tentokrát se na jménu snadno shodli. Roku 1951 se celá rodina přestěhovala do Silver Springs v Marylandu, kde zakoupili ranč v neutěšeném stavu. Otec si postupně pořídil několik vysloužilých starších koní, kteří v minulosti sloužili hráčům póla. Sylvester si zde vytvořil hluboký vztah k těmto zvířatům a také ke hře pólo, která se stala nedílnou součástí jeho dětství. Frank mezitím neustále rozšiřoval své podnikání a otevřel několik dalších kadeřnických salonů i kosmetických škol, čímž upevnil svou pozici úspěšného podnikatele.

Nové prostředí mělo především prospívat dětem, ale Sylvester žádné výrazné pokroky nečinil. Byl hyperaktivní, málomluvný a kvůli své špatné výslovnosti a vzhledu se ve škole často stával terčem šikany. Spolužáci mu nadávali „křivá hubo“ nebo „bramborová hlavo“. Sylvester se tak častokrát uchýloval do světa fantazie, který nacházel v komiksech. Snil o světě, kde dobro vždycky zvítězí nad zlem a kde i nenápadný jedinec může být hrdinou. Ze všech hrdinů nejvíce obdivoval Supermana. Když mu bylo kolem deseti let, nechal si ušít kostým a na rodné farmě se rozhodl vyzkoušet „let“ s deštníkem z třípatrového domu. Ve své dětské představivosti věřil, že se na zem snese jako hrdina. Skončilo to tvrdým pádem na beton, zlomenou klíční kostí a výpraskem od otce. Po uzdravení kostým neodložil – nosil ho dál pod košilí. Později se se svým tajemstvím svěřil

spolužákovi, který to řekl učitelce. Sylvester byl nucen předstoupit před tabuli a ukázat kostým celé třídy. Spolužáci se mu vysmáli.

I přes finanční stabilitu doma i nadále panovala napjatá atmosféra, ve škole byl neustále terčem posměchu, a tak se Sylvester raději toulal sám po okolí. Jeho představivost neznala hranic: „*V noci jsem viděl auto parkující za lampou a jeho stín vypadal jako tank.*“ Jednoho večera se rozhodl házet kameny po tomto „tanku na čtyřech kolech“, dokud z domu nevyběhl rozzlobený majitel. Výprask, který od něj Sylvester dostal, byl mírně řečeno tvrdý. Ani doma se mu nedostalo pochopení – jeho otec i matka přidali ještě několik ran. Sylvesterova matka začínala mít vážné obavy, že její syn kráčí cestou vedoucí přímo do vězení.

Sylvester naštěstí objevil svět kinematografie, který mu otevřel dveře do zcela nového života. „*Kdyby nebylo kin, pravděpodobně bych skončil ve vězení. Kino mi nahradilo rodinu. Díky filmům začal život dávat smysl,*“ přiznal Stallone. Nejvíce ho okouzly dobrodružné filmy a jeho nejoblíbenějším hercem byl Steve Reeves, slavný představitel Herkula. „*Když jsem ho na plátně viděl poprvé, málem jsem radostí vytrhl sedadlo z podlahy.*“ Od té chvíle věděl, že pokud chce naplnit své sny, musí na sobě fyzicky zapracovat. Další hereckou ikonou, kterou obdivoval, byl Kirk Douglas, především za nezapomenutelný výkon ve filmu Spartakus.

Sylvester měl činky k dispozici, protože jeho matka už od roku 1954 provozovala dámskou tělocvičnu s názvem Barbell's. Byla první ženou, která vedla každodenní televizní show zaměřenou na cvičení a vzpírání, přičemž v benčpressu dokázala vzepřít impozantních 85 kilogramů. S vášní propagovala ženský zápas a inspirovala mnoho žen, aby se věnovaly sportu. „*Trochu jsem to dělal i kvůli holčákům, kterým jsem byl do té doby taky pro smích,*“ přiznal Sly, když vzpomínal na svou motivaci. Po matce zdědil jak fyzickou sílu, tak i sportovního ducha, zatímco jeho bratr tíhl spíše k hudbě a hrál na několik nástrojů.

V roce 1957 se Frank a Jacqueline rozvedli, přičemž Frank zůstal se Sylvestrem v Marylandu, zatímco Jacqueline se s Frankem Jr. a novým manželem Anthonyem Filitim odstěhovala do Philadelphie. O rok později přešel Sylvester do péče své matky a v roce 1960 se rodina rozrostla o nevlastní sestru Toni Ann Filiti.

Život ve Philadelphii pro Sylvestra nebyl jednoduchý. Na rozdíl od svého bratra Franka, který si snadno nacházel nové přátele, se Sly obtížně začleňoval. Zoufale toužil po společnosti a jednou dokonce zaplatil jisté partě za to, že ho přijme mezi sebe. Také jejím členům obstarával cigarety, které kradl své matce.

Jeho snaha však zůstala bez výsledku a skutečné kamarády si tímto pochopitelně nezískal.

Jeho vada řeči a vzhled z něj dělaly snadný cíl posměšků a šikany, což u něj vedlo k nárůstu agresivity a častým konfliktům. Stallone si vybudoval pověst rváče, který zapaloval odpadkové koše a schovával spolužákům věci. *„Učitelé mě tehdy označili za studenta, který nejspíš skončí na elektrickém křesle,“* vzpomínal později. Do svých patnácti let už vystřídal čtrnáct škol.

Hledání rovnováhy

Jednoho dne se vypravil do proslulého filadelfského boxerského klubu The Body a okamžitě si zdejší prostředí a box samotný zamiloval. Pravidelným tréninkem hodně vylepšil svou fyzickou kondici a především získal vyšší sebevědomí. Dokázal se tak postavit těm, kteří ho zesměšňovali a trýznili a nezřídka se on sám stal tím, kdo zastrašoval ostatní. Tento nový agresivní postoj mu ale vydržel jen do chvíle, než narazil na silnějšího protivníka. Když Sly nebyl schopný dokončit desátou třídu, pokusil se pracovat v kadeřnictví svého otce, ale vydržel jen několik měsíců, tato práce ho nebavila a představa deseti hodin denně strávených na stejném místě ho poměrně dost děsila. Všechny uvedené problémy nakonec vedli rodiče k rozhodnutí zapsat ho na Devereux Manor High School, která se specializovala na práci s mladými lidmi s emocionálními problémy. Roční školné na této soukromé škole činilo tehdy závratných 10 000 dolarů.

Ve svých šestnácti letech se dokázal nečekaně dobře přizpůsobit, pomohla mu i změna jména na Mike, čímž se vyhnul posměškům a následným konfliktům. Jeho studijní výsledky se brzy začaly zlepšovat, což mu dodalo další porci sebevědomí a chuť se učit. Pracoval s logopedem a jednou týdně navštěvoval školního psychologa, který mu poskytoval potřebnou podporu. Únik od stresu a osamělosti nacházel ve sportech, jako byl už zmiňovaný box, jízda na koni a americký fotbal. *„Sport byl pro mě, stejně jako pro jiné děti, které se cítily nemilované, útočištěm a jediným způsobem, jak existovat,“* vzpomínal bývalý Mike.

Jeho studium probíhalo celkem bez komplikací, dokud se poprvé v životě nezamiloval. Jak už to bývá, u hezké dívky je vždycky nablízku žárlivý sok a milostný

spor vyústil v pořádnou bitku. Vedení školy nemělo pro takovéto vyřizování účtů pochopení a oba mladíky vyloučilo ze školy.

Po vyhazovu přemýšlel, kam se vydat dál. Nakonec se rozhodl pro studium dramatického umění na kolejích v Leysin ve Švýcarsku. Jeho matka mu nekompromisně zdůraznila, že jde o jeho poslední šanci, a Mike tato slova bral vážně. Tentokrát se ve škole dobře držel – vyhýbal se rvačkám a objevil kouzlo klasické literatury. Spolužačky si ho oblíbily natolik, že mu s úsměvem říkaly „Hřebeček.“

Aby si přivydělal, vymýšlel různé způsoby, jak získat pár dolarů. Ukazoval spolužákům, jak předstírat astmatický záchvat během testu. Vedle toho se angažoval jako trenér boxu a společně se svým kamarádem Paulem prodával hamburgery. „*Byla to škola, kde jsme si užívali – pili jsme, lyžovali, lezli po horách a vyráželi na dlouhé túry. Organizovali jsme i psací maratóny, které trvaly celých 48 hodin,*“ vzpomínal na tyto nezapomenutelné okamžiky.

Stalloneho spolužačka Kate Maryová významně přispěla k jeho herecké dráze, když ho přihlásila do školního divadelního souboru. „*Do té doby jsem chtěl být boxerem, ale divadlo mě najednou začalo přitahovat,*“ vzpomínal. Chtěl překonat trému, se kterou jeho otec zápasil celý život. Poprvé se představil ve hře Smrt obchodního cestujícího, kde nečekaně sklidil velký úspěch. I přes svou vadu řeči se v roli Biffa předvedl skvěle, a inscenace se dočkala nadšených reakcí. Postupně se objevil i v dalších hrách, jako v muzikálu Liliom a v dramatu O myších a lidech. „*Byl jsem nadšený. Bavilo mě stát před diváky,*“ popsal své dojmy z nově objevené vášně pro herectví.

V roce 1967 se Stallone vrací do Spojených států a nastupuje na University of Miami. Během studia na vysoké škole navázal přátelství s Johnem Herzfeldem, se kterým zůstává v kontaktu dodnes. Po úspěšném uvedení hry Hrbáč z Notre Dame spolu odehráli několik repríz. Existují fotografie, na kterých je Mike zachycen v roli Hrbáče.

S uměleckým jménem Sylvester E. Stallone se snaží prorazit ve světě herectví, i když zpočátku pouze jako komparsista. Nabídky přicházejí pomalu, ale nakonec dostane roli Mínótaura v malém divadle, kam chodí jen pár diváků. „*Režisér chtěl udělat závěr dramatictější, takže Anděl smrti, kterého hrála jedna dívka, měl Mínótaura zneškodnit. Když dostala minimax, stříkla mi jeho obsah přímo do obličeje. Rty i oči mi hned zamrzly.*“ V nemocnici poté museli Sleye rozmrazit infrazářičem...

Po několika neúspěšných pokusech na konkurzech získal svou první filmovou roli, která se však nikdy nedočkala zveřejnění. Snímek je považován za ztracený a dodnes neexistuje žádný dostupný záznam. Film *The Square Root* (1969) zachycuje příběh fotografa, jenž dokumentuje LSD večírek na pláži a jehož dílo se stává kronikou pro budoucí generace. Jeho další filmová role měla maličko větší úspěch. V dramatu *Downhill Racer* (Sjezdař, 1969) se krátce objeví jako host v restauraci, sedící u stolu vlevo od hlavních hvězd Roberta Redforda a Camilly Sparrové. Během natáčení mu ještě nebylo 22 let a jeho jméno v závěrečných titulcích nefiguruje.

Stallone získal bakalářský titul a 18. srpna 1969, ve stejný den, kdy odstartoval legendární Woodstock, zamířil do New Yorku. Ubytoval se v levném hotelu, kde si pronajal malý pokoj. Začal se věnovat hraní v amatérských divadlech a hledal způsoby, jak si vydělat na živobytí. Vystřídává role pekaře pizzy, prodejce ryb, poslíčka i vyhazovače. Nevyhýbá se ani riskantním úkolům, jako je čištění lví klece v zoologické zahradě v Central Parku. Tuto práci však brzy vzdává kvůli nesnesitelnému zápachu moči. „*Dokázali se trefit na pět metrů!*“ vzpomíná se smíchem. Kromě toho se věnuje malování a svá díla prodává za pět dolarů.

Na počátku 70. let se Stallone pravidelně účastnil různých konkurzů, ale vždy byl odmítnut. Po odchodu z místnosti často říkal: „*Mimochodem, tak trochu píšu.*“ Obvykle mu odpovídali: „*Pokud někdy něco napíšeš, přines to sem.*“ Jeho první scénář, dramaticky nazvaný *Křič naplno, dýchej potichu, všechno jedním dechem*, vyvolal ve studiích negativní reakce. Ani další názvy, které navrhoval, nedokázaly zaujmout, a žádné studio neprojevalo zájem o jeho práci. Ve snaze o maximální soustředění na psaní si pronajal malý byt, vypnul elektřinu a telefon a okenní skla natřel černou barvou. „*Ztratil jsem pojem o čase a nevěděl, jestli je den nebo noc. Trávil jsem 18 hodin denně u stolu po dědečkovi, psal jsem při svíčkách. Žádné výmluvy, že venku je hezký den na žebrání,*“ vzpomínal.

Jako herec měl Stallone značné potíže s prosazením se. Každý den čelil odmítnutí na různých konkurzech, často kvůli svému vzhledu. Když se pokusil podstrčit svou fotografii pod dveřmi castingového studia, obvykle se mu vrátila zmačkaná během několika minut. „*Byl jsem odmítnut každým castingovým agentem v New Yorku a prohrál snad pět tisíc konkurzů. Byla to krutá zkušenost. Přísahal jsem si, že pokud se někdy dostanu do pozice autority, budu vždy milosrdnější k těm, kteří bojují o své sny,*“ vzpomínal na tyto těžké chvíle. Ani castingy v divadlech mu nepřinesly

lepší vyhlídky; s uchazeči bylo podle jeho slov často zacházeno jako s dobyt看em. I když bral jakoukoli práci, 24letý Stallone se ocital na pokraji bídy. Nakonec však rychle získal potřebné peníze díky účasti v laciném soft pornofilmu *Italský hřebec* (1970).

Nastala éra provokativních divadelních představení, mezi nimiž se výrazně prosadila erotická hra *Score*. Stallone se nebál experimentovat a s nadšením přijal roli opraváře telefonů, který se náhodou ocitne na erotickém večírku se střídáním partnerů. Tuto postavu ztvárnil celkem 23krát a divadelní noviny psaly: „*Nejlepší výkon podává Sylvester E. Stallone.*“ Tato zpráva měla pro něj nesmírnou hodnotu. Později vznikl také film *Score* (1974), který však nedosáhl takového úspěchu jako původní divadelní hra.

Jeho dosud nejlepším zaměstnáním bylo místo uvaděče v moderním a populárním kulturním zařízení – divadle a kině *Baronet*. Týdně si tam vydělal 37 dolarů a navíc měl příležitost sledovat všechny nové filmy. I v tomto prostředí našel způsob, jak si přivydělat, tentokrát prostřednictvím předprodeje lístků, které prodával za ceny podle vlastního uvážení. Zpočátku mu to přinášelo zisk, avšak brzy se setkal s majitelem kina, který jeho podnikání rychle ukončil. Neodešel však s prázdnou. V *Baronet* se seznámil s čerstvou absolventkou mediálních studií *Sashou Czackovou*, jež pracovala jako pokladní a snažila se prorazit ve filmovém průmyslu. Po delším přemlouvání se mu podařilo ji pozvat na rande, i když si byl vědom, že rozhodně nebyl jejím typem. Ve dvou se to táhne lépe.

Stále se mu však nedařilo získat žádnou větší roli. Stallone se alespoň objevil v menší roli vojáka ve filmu *MASH* (1970), kde seděl u stolu ve stanu. Dostal také šanci ve filmu *Lovers and Other Strangers* (Milenci a další cizinci, 1970), kde se zúčastnil svatby jako jeden z mladých mužů, avšak jeho scéna byla nakonec vystřižena. Nebyl to zrovna umělecky plodný rok, a ani ten následující nepřinesl výraznější úspěchy.

Stallone si sehnal malou roli ve filmu *Klute* (1971), kde ztvárnil diskotékového komparzistu za varhanami. Kamera se však na něj zaměřila pouze z dálky. Další drobnou úlohu měl jako host na večírku ve filmu *The Sidelong Glances of a Pigeon Kicker* (1971), ve kterém nosí stejný svetr jako ve filmu *Italský hřebec*, protože na lepší oblečení neměl peníze. Později byl tento film uveden pod názvem *Pigeons* (Holubi). V obou případech se v titulcích neobjevil. Jeho největším filmovým úspěchem v této době byla role darebáka v metru v komedii *Banáni* (1971).

Geniální režisér a scénárista Woody Allen však poslal Stalloneho zpět do castin-gové agentury, protože se mu nezdál dost drsný. Sylvester se odhodlaně snažil přesvědčit Allena o opaku. „*Tak jsem si namazal vazelínou obličej a bylo to,*“ vzpo-mínal herec. Za jednodenní práci získal 25letý Stallone jako odměnu 25 triček a také své jméno v titulcích.

Stále zůstává v kontaktu se svým vysokoškolským přítelem Johnem Herzfel-dem, s nímž společně vytvářejí scénáře při sklenkách krabicového vína. Poprvé se pokoušejí přenést své dílo na filmové plátno. S těžce vydělanými 1 100 dolary zachycují na 16mm kameru němý epos *Horses*. Příběh je celkem jednoduchý: indián a kovboj se vrací k životu sto let po svém oběšení. Ve filmu se objevují pouze tři postavy – Stallone hraje kovboje, Herzfeld ztvárňuje indiána a roli šerifa si zahrál Stalloneův otec. „*Dokonce jsme si s pomocí několika šikovných lidí ušili vlastní kostýmy. Většina natáčení probíhala na farmě mého otce v Marylandu, ale to byl teprve začátek,*“ vzpomíná Sly. Když pyšně pozvali všechny své přátele a rodiče na premiéru, žádný velký zázrak se nekonal. „*Bylo to tak strašné, že to nevydrželi ani mí rodiče. A že hodně vydrží,*“ prozradil později se smíchem. Podle některých zdrojů měl film sloužit především jako „úvodní dopis“ do agentur. Protože snímek skutečně postrádal zvuk, je obtížné potvrdit pravdivost daného faktu. Zá-běry z tohoto filmu se objevily na veřejnosti až v roce 2023 v dokumentu *SLY*, kde se Stallone o této zkušenosti zmiňuje.

Lepší časy na obzoru

Zamilovaný pár se společně se svým čtyřnohým kamarádem Butkusem stěhuje do Los Angeles, které nabízí nekonečné možnosti a příležitosti. Z dálky je přivítala velká písmena „**HOLLYWOOD**“. Usazují se v cenově dostupném bytě a snaží se vytvořit nový útulný domov. O blok dál leží ulice Balboa Boulevard. Je to jen osudová náhoda? Sasha odložila své herecké ambice, aby mohla plně podpořit svého snoubence. Dokonce odmítla hlavní roli v americkém dramatickém filmu *Play It As It Lays* (1972), kterou nakonec ztvárnila Tuesday Weld, nominovaná za svůj výkon na Zlatý glóbus. Zatímco Sasha pracuje jako servírka, Stallone me-zitím navštěvuje jeden konkurz za druhým. Ačkoli zatím bez úspěchu, podařilo se mu zpeněžit některé ze svých scénářů. Prodává do televize několik děl pro

půlhodinové epizody seriálu *Touch of Evil* (Dotek zla) a za to získává slušných 2 500 dolarů. Aby zlepšil své tvůrčí psaní, pravidelně navštěvuje místní knihovnu, kde objevuje díla Edgara Allana Poea. Dodnes vášnivě hovoří o svém přání natočit životopisný film o tomto autorovi.

Časem se k nim připojuje jeho bratr Frank, který se snaží uspět jako zpěvák. Sylvester a Sasha navštěvují všechny jeho koncerty v klubech a vytrvale ho podporují. Mezitím se jeho přítel John Herzfeld pokouší prorazit jako divadelní režisér. Sylvester se samozřejmě objevuje i v jeho prvních hrách, přičemž při jednom z představení seděl v hledišti začínající režisér Stephen Verona. Ten mu později nabídne roli ve filmu *Páni Flatbushe*, jenž se stane důležitým milníkem v jeho kariéře. Než k tomu dojde, Stallone nadále vystupuje v divadlech za průměrnou mzdu a považuje za úspěch, že si zajistil další malou roli ve filmu *What's Up, Doc?* (Co dál, doktore?, 1972), kde se mihne jako hotelový host po boku populární herečky Barbry Streisandové.

Konečně se rozbíhá natáčení filmu *Páni Flatbushe* (1974). Sylvester se poprvé objevuje v téměř hlavní roli, ale než snímek dorazí do kin, uběhnou ještě dva roky, film se zpožďoval kvůli nedostatku financí. Aby vyplnil velkou mezeru mezi natáčením, Stallone získal roli studenta Jerryho Savaga ve filmu původně nazvaném *No Place to Hide* a později známém jako *Rebel* (1973). Snímek však v kinech nezaznamenal úspěch a postupně upadl v zapomnění. Podrobnosti o jeho honoráři nejsou známy, ale Stallone později uvedl, že své dohodnuté procento ze zisků obdržel až 15 let po natočení filmu. Tato částka mu v polovině 80. let přinesla přibližně několik milionů dolarů.

Na začátku roku 1974 vznikl komediální film *The Prisoner of Second Avenue* (Zajatec 2. avenue, 1975), ve kterém si Sly zahrál s Jackem Lemmonem. Role omylem identifikovaného kapsáře byla slušná, Stallone se na obrazovce objevil na několik minut. Zato další role ve snímku *Mandingo* (1975) byla mnohem menší; zde byl svědkem popravy otroka. To jsou doposud veškeré jeho úspěchy ve filmové branži.

Zatímco jeho největším úspěchem stále zůstává účast ve snímku *Páni Flatbushe*, Sylvester cítí potřebu načerpat inspiraci a konečně napsat silný příběh, se kterým se diváci dokážou ztotožnit. *„Vyrůstal jsem na ulici a znám miliony pouličních outsiderů. Věděl jsem, co jedí, kde pracují a jak přemýšlejí. Dobře jsem rozuměl jejich nesplněným snům.“* Jako katalyzátor pro jeho nápad posloužilo datum

24. na 25. března 1974. Frustrovaný z dosavadních malých úspěchů a s pocitem, že nemůže své ženě nabídnout víc než skromný život se psem, se rozhodl strávit večer v kině. Na programu byl přenos zápasu Muhammada Aliho s neznámým boxerem Chuckem Wepnerem. Tento zápas, který byl zpočátku považován za pouhé divadlo, se stal legendárním. Té noci se změnilo všechno, nejen pro Wepnera, ale také pro Stalloneho. Doma začal psát první věty a po třech dnech měl hotový první návrh scénáře. Téhož roku, čtyři dny před Silvestrem, si se Sashou řekli své ano.

Průlom

Rok 1975 nezačíná nijak výjimečně, ale kola úspěchu se začínají pomalu roztáčet, i když mladý manželský pár o tom zatím nemá nejmenší tušení. Stallone se naposledy objeví v roli, která není uvedena v závěrečných titulcích, konkrétně ve filmu Cannonball (1976), kde hraje mafiána s brýlemi. Tehdy začínající herec Arnold Schwarzenegger mu přebírá roli kulturisty ve filmu Zůstaň hladový. Stallone zuří, ale nakonec natočí více filmů než jeho budoucí rival. Díky své vizáži byl často obsazován do rolí grázlů, například v mafiánském filmu Capone nebo v černé komedii Cesta gladiátorů 2000. V dalším mafiánském snímku Sbohem buď, láska má se objevuje jako Jonnie, zaměstnanec sadistického nevěstince. Na obrazovce se poprvé ukáže až ve 47. minutě, a za krátkou chvíli stihne unést detektiva Marlowa, svést mladou prostitutku a spáchat vraždu. Později se svěřil, jak se k roli dostal: „Zaslechl jsem rozhovor z produkčního týmu, že chtěli obsadit jiného chlapa, ale byl mimo město. Takže z nouze obsadili mě. Docela mě to mrzelo.“

Stallone se také objevuje v několika vedlejších rolích v televizních seriálech. Prvním z nich je oblíbený seriál Police Story (Kriminální oddělení), ve kterém si zahrál ve třetí sérii v druhém díle s názvem The Cutting Edge. Děj se zaměřuje na Connorsova dlouholetého partnera, který odchází do důchodu, a na jeho místo nastupuje nováček Elmor Caddo (Stallone). Ten se snaží, aby ho jeho zkušenější kolega oslovoval jeho přezdívkou – Rocky. Společně řeší dopadení gangu specializujícího se na vykrádání bank. Druhým, neméně oblíbeným seriálem je Kojak, kde Stallone rovněž vystupuje ve třetí sérii, konkrétně ve třetím díle s názvem My Brother, My Enemy (Můj bratr, můj nepřítel). V této epizodě ztvárňuje snaživého

policistu Ricka Dalye, jenž nešťastnou náhodou zabije mladého chlapce. Ve filmální sekvenci, kdy se nachází na střeše s Kojakem, Sylvester předvádí opravdu přesvědčivý výkon. Shodou okolností byly tyto epizody poprvé odvysílány v září 1975.

Mezitím Stallone neustále vyjednával podmínky se studiem ohledně filmu Rocky. Studio chce pouze jeho scénář, avšak Sylvester důrazně odmítá, dokud nedostane také hlavní roli. Jako trest za tuto vytrvalost mu nabídnou mnohem nižší honorář, než bylo původně dohodnuto. Jak hrdina jednou prohlásil: „Svět se skládá z 99 % smolařů,“ a on se rozhodně nehodlal stát jedním z nich. Na konci roku se natáčí nízkorozpočtový film Rocky. Nikdo, kromě jeho těhotné manželky, nevěří, že by tento film mohl něco změnit.

Když se blížil konec roku a film byl v závěrečné fázi dokončení, napětí ohledně jeho výsledku rostlo. Nakonec se stalo něco neuvěřitelného: Rocky dosáhl nejen velkého kasovního úspěchu, ale také získal nominaci na Oscara v deseti různých kategoriích. Několik měsíců po premiéře se Sly vrátil do své rodné čtvrti Hell's Kitchen, jako by si chtěl připomenout, odkud pochází, aby se už nikdy neocitl na dně. Na toto místo se opět vrátil až v roce 2022 při natáčení dokumentu SLY, kdy pronesl: „*Nikdy jsem si nemyslel, že se sem někdy vrátím.*“

Jak jeho matka přesně předpověděla, Stallone musel šest let trpělivě stoupat po pomyslných schodech, než dosáhl vrcholu své kariéry. Najednou se z něj stala vyhledávaná celebrita, s níž chtěl každý navázat přátelství. Jeho úspěch mu přinesl obrovské bohatství, když z tržeb kin získal 2,5 milionu dolarů. Byl vítán na každém kroku a obklopovali ho nadšení fanoušci. Zpočátku ho doprovázela pyšná manželka, ale po narození jejich prvního dítěte, Sagea, 5. května 1976, většinou zůstávala doma. S rostoucím zájmem fanoušků a bulvárních fotografů se rodina rozhodla přestěhovat do pohádkové vily v Pacific Palisades, prestižní rezidenční čtvrti. Jejich soukromí bylo zabezpečeno několika strážci a řadou bezpečnostních kamer.

Se svým dlouholetým rivalem Arnoldem Schwarzeneggerem se Stallone poprvé setkal v roce 1977, kdy byli usazeni ke stejnému stolu na 34. ročníku udílení Zlatých glóbulů. Tehdy byl Rocky nominován v šesti kategoriích, zatímco Arnold si brousil zuby na cenu v kategorii Nová hvězda roku za film Zůstaň hladový. Když Schwarzenegger položil na stůl svoji vyhranou trofej, neustále si Slye dobíral. Smál se mu pokaždé, když nezaznělo jeho jméno jako vítěze. Když Stallone

konečně získal alespoň jednu sošku za nejlepší film, vytáhl z mísy květiny a hodil je po Arnoldovi.

Stallone, známý jako italský hřebec, rozhodoval o svém dalším filmovém projektu. I přes množství nabídek se rozhodl pro P.Ě.S.T. a s velkou dávkou sebevědomí prohlásil, že znovu získá žlutého panáčka jménem Oscar. Po premiéře v Los Angeles odletěl se Sashou do New Yorku, kde v luxusním klubu Xenon oslavil své dvaatřicáté narozeniny. Jak Sly poznamenal: *„Ještě před třemi lety jsme mé narozeniny slavili sami s dortem za 1,15 dolaru.“* Bohužel se film stal velkým propadákem a v Hollywoodu se začalo šířit, že by mohl představovat další jepičí kariéru jednoho herce.

Nyní se musí vzchopit. Na svá ramena si bere velké břemeno, protože chce světu ukázat, že je nejen vynikajícím hercem, ale také talentovaným režisérem a scenáristou. Natáčí film o třech bratrech na sklonku 40. let. Avšak Cesta k ráji čelí ještě horším výsledkům v kinech než jeho předchozí snímek. Kromě mnoha negativních recenzí si však odnáší i jedno „pozitivní“ setkání — novou známost s herečkou Joyce Ingallsovou. Sasha se rozhoduje podat žádost o rozvod, ale Sylvester jí slibuje, že to bylo naposledy.

Po vyřešení manželské krize si Sylvester uvědomil, že udělal chyby nejen jako manžel, ale i jako herec. Aby si udržel své postavení, musí znovu nasadit boxerské rukavice. Svět ho stále vidí jako Rockyho, což mu přináší četné nabídky na účast v televizních pořadech. Někdy však musí některé z těchto nabídek odmítnout kvůli časovému vytížení, jako tomu bylo u The Muppet Show (1976–1981). Nabídku přijal teprve poté, co jeho tříletý syn Sage projevil přání vidět otce v této oblíbené show. Stallone se jako hostující hvězda objevil ve 320. epizodě, kde ztvárnil gladiátora a zazpíval si s „The Muppets“. Na tuto epizodu vzpomíná s radostí: *„Bylo to také o naplnění mé dětské fantazie. Od osmi let jsem snil o tom stát se gladiátorem. Když mám nějakou vizi, snažím se ji zrealizovat ve filmu.“* Premiéra epizody se konala 9. února 1979, a Sage viděl v otci hrdinného bojovníka, který se nebojí čelit ani hrozivému lvu.

Kolik herců se snaží najít svou osudovou roli, které se nakonec nikdy nedočkájí? Stallone měl to štěstí, že ji objevil téměř na začátku své kariéry. Proč tedy tuto příležitost nevyužít? Rozhodl se tedy napsat další kapitolu příběhu Rockyho, do které promítá své nové zkušenosti – slávu, pád z vrcholu a manželskou krizi. Překonat úspěch prvního filmu se zdálo být prakticky nemožné, avšak u Rockyho

II se to nejenže podařilo, ale film se stal do té doby nejúspěšnějším pokračováním v historii. Stallone se opět ocitá na vrcholu, a s ním se znovu vznáší i jeho pověstné ego.

V té době se rodina rozrostla o dalšího člena – Searigeoha, jehož datum narození se uvádí buď jako 1. ledna, nebo 17. května 1979. Zatímco se manželka stará o děti, Sylvester se zamiluje do fotomodelky Susan Antonové, která se snaží prorazit také ve filmovém průmyslu. Při svých cestách se setkává se Sylvesterem, který se rychle nechává okouzlit její krásou a pořizuje pro oba nové hnízdečko lásky. Koupí luxusní vilu se soukromou pláží v Malibu, kde s novou kráskou tráví romantické večery při svíčkách. I když je na konci 70. let na vrcholu jako filmová hvězda, jeho rodinné zázemí se začíná rozpadat. Románek trvá několik měsíců, během nichž Stallone pravidelně navštěvuje své děti jako zodpovědný otec. Sasha tuhle hru hraje před dětmi jen po určitou dobu, než ji nové fotografie z luxusních večírků s jeho milenkou v bulvárním tisku přinutí k akci. Čekání už bylo dost, a tak se rozhoduje požádat opět o rozvod.

Druhý dech

V počátcích 80. let se Stallone pustil do dalšího projektu, konkrétně akčního thrilleru Noční dravec, ale ještě před jeho uvedením do kin si střihl roli ve sportovním dramatu Vítězství, které se natáčelo mimo jiné i v Maďarsku. Jeho milenecký vztah se blížil ke konci a na jeho psychiku doléhala deprese, vyvolaná tíživou atmosférou v Budapešti. *„Cítím, že je konec. Tohle bude pravděpodobně můj poslední film. Už mě to prostě nebaví,“* svěřuje se. Stallone se ocitnul na emocionálním dně a velmi zatoužil po rodinném zázemí, které bez rozmyslu opustil. Když se mu konečně podařilo najít odvahu, zavolał své „stále ještě“ manželce Sashe a požádal ji, aby za ním přijela a v klidu si promluvíli. Sasha mu celkem rychle odpustila a společně pak prožili druhé líbánky.

Zatímco si dával dohromady svůj osobní život, jeho nové filmy nezískaly uznání ani od kritiků, ani od diváků. Přestože svět stále ví, kdo je Sylvester Stallone, začíná se řadit mezi průměrné herce. Je načase znovu zabodovat. Podstupuje drobnou operaci očí a zaměřuje se na intenzivní trénink v tělocvičně. Opět na sebe bere mnoho rolí – scenáristy, režiséra a herce.

Rocky III přichází do kin s fanfárami a obrovským úspěchem, avšak kritici jej označují za příliš brutální. Co mohli považovat za opravdu brutální film, byl následující projekt *First Blood*. Tento film dosáhl překvapivého úspěchu a vydělal téměř tolik jako jeho předchozí hit *Rocky*, který se stále promítal v kinech. Díky těmto dvěma úspěchům se Stallone opět dostává na vrchol Hollywoodu.

V osobním životě to však není tak růžové, zejména pokud jde o jeho druhého syna. Rodiče zjistili, že Seargeoh trpí autismem. Stallone se rozhodne uspořádat několik televizních pořadů, ve kterých žádá o příspěvky na svůj nově založený Fond pro pomoc autistickým dětem. Sasha se rovněž aktivně zapojuje do této problematiky, navštěvuje speciální školy po celé zemi a v médiích se snaží citlivě hovořit o tématu, o kterém se dosud veřejně moc nemluvalo. V roce 1983 se Stallone ujal role producenta, scenáristy a režiséra v pokračování populárního filmu *Horečka sobotní noci*, nazvaném *Zůstat naživu*. Do tohoto projektu vnesl osobní zážitky a zkušenosti. Film se stal globálním hitem, když vydělal 127 milionů dolarů a umístil se mezi deseti nejúspěšnějšími snímky téhož roku. Výnosy z premiér v Los Angeles a New Yorku byly věnovány na sbírku pro autistické děti. Na obou galavečerech promluvila Sasha a pronesla emotivní projev, v němž zdůraznila význam této akce. Jejich společné úsilí přineslo další miliony dolarů, které měly pozitivní vliv na děti trpící podobnými obtížemi.

Stallone se rozhodl zkusit zcela odlišný žánr a vrhl se do muzikálu/komédie *Rhinestone* (1984), což se mu později hořce vymstilo. Tento film mu přinesl první Zlatou malinu a negativní recenze na něj začaly přicházet jedna za druhou. Přestože snímek nebyl divácky úspěšný, jeho ikonické postavy zůstaly nezapomenutelné. Důkazem je 14. červen 1984, kdy Stallone obdržel svou hvězdu na Hollywoodském chodníku slávy na adrese 6712 Hollywood Boulevard.

Po filmu *Rhinestone* Stallone jasně pochopil, kde leží jeho silné stránky a jak přitáhnout pozornost široké veřejnosti. Znovu ztvárňuje svou druhou nejslavnější postavu a se skromným vybavením se vydává se na záchrannou misi ve Vietnamu. Snímek *Rambo II* se stává kasovním trhákem a překonává návštěvnost svého předchůdce. Významnou roli v jeho úspěchu sehrává tehdejší prezident USA Ronald Reagan, který Stallona veřejně označuje za symbol americké armády a vybízí diváky, aby si film nenechali ujít. Ve stejném roce měl premiéru další *Rocky*, situovaný do období studené války. Když probíhalo hledání vhodných herců pro několik klíčových rolí, dorazil mu provokativní dopis od modelky

Brigitte Nielsenové, doprovázený odvážnými fotografiemi. Jak sám později mnohokrát přiznal, právě tímto okamžikem odstartovala jedna z jeho největších životních chyb. Rocky IV vyprodává kinosály a Stallone dosahuje bezprecedentní popularity. Stává se ikonou a vzorem pro všechny, kteří sní o úspěchu. Filmy, které uvedl v roce 1985, dokonale vystihly politické klima tehdejší doby.

Silné postavy, problematické vztahy

V polovině 80. let se Stallone nachází v hektickém období. Natáčí filmy, propaguje svůj nejnovější projekt po celé zemi, rozdává rozhovory a setkává se s fanoušky při mnoha akcích. Na rodinu, a především na své děti, mu však skutečně nezbyvá čas. *„Když jsem byl malý, nikdy nebyl doma. Neměl čas, aby se nám věnoval. Když jsme ho chtěli vidět, museli jsme za ním jezdit,“* vzpomínal Sage. Manželský pár si uvědomil, že jejich vztah postrádá pevné základy, a proto se rozhodli rozjet v přátelském duchu. Sylvester se snažil, aby jeho synové co nejméně pocítili tíhu situace. Nicméně Seargeoh to nesl velmi těžce a Sage mu nemohl odpustit. Po 11 letech se manželství rozpadlo, a rozvod byl oficiálně stvrzen 14. února 1985. Sasha si z něj odnesla vyrovnání ve výši 12 milionů dolarů. Ke konci téhož roku, konkrétně 15. prosince, se v Beverly Hills odehrála vysoce medializovaná svatba Stalloneho s Brigitte Nielsenovou.

„Práce je pro mě čistou zábavou. Filmy jsou mojí realitou. Když opustím studio, vstoupím do cizího světa, ve kterém se necítím jako doma,“ zamýšlel se Stallone před začátkem natáčení Cobry (1986). Druhé setkání s režisérem Cosmatosem slibovalo další velkolepou akční podívanou, přičemž už předem se hovořilo o tom, že půjde o jeho třetí ikonickou postavu. Sebevědomá hvězda však nebyla spokojena s konečnou verzí filmu. Jakmile byl film hotový, Stalloneho vztah s Nielsenovou dospěl ke konci. V červenci 1987 podal žádost o rozvod, přičemž jako důvod uvedl nepřekonatelné rozdíly. V té době kolovaly spekulace o její nevěře, včetně údajných afér s režisérem Tonym Scottem a hercem Eddiem Murphym během natáčení Policajta v Beverly Hills II. Kromě toho se mluvilo o dalších vztazích s partnery obou pohlaví. Stalloneho bouřlivé manželství upoutalo značnou pozornost bulvárního tisku, a o několik měsíců později odešel ze soudní síně o přibližně 20 milionů dolarů lehčí.

Po rozvodu se Sylvester rozhodl, že se nebude pouštět do žádného vážného vztahu. V následujících letech se po jeho boku objevila celá řada známých žen, mezi nimi Naomi Campbell, Belinda Carlisle, Madonna, Dena Goodmansson, Devin DeVasquez, Pamela Anderson a dokonce i česká modelka Simona Kraiová. Opravdu pestrý seznam.

Jako čerstvě rozvedený čtyřicátník Stallone obdržel dosud nejvyšší honorář své kariéry – 12 milionů dolarů za roli ve filmu *Do útoku* (1987). Film získal jen průměrná hodnocení a Stallone později připustil, že mohl být odvážnější: „*Turnaj ve Vegas bych dnes udělal mnohem hrozivější, ne jako karneval*“, poznamenal. Když jeho předchozí filmy nesplnily očekávání, měl vždy možnost vrátit se k jedné ze svých ikonických postav. „*Někdy si říkám, jestli vzít boxerské rukavice, nebo rovnou kulomet*“, poznamenává s úsměvem.

Rambo III (1988) se stal nejdražším filmem své doby. „*Rambo byl tehdy obrovským fenoménem a udržet s ním krok nebylo snadné*“, přiznal Stallone. Film však brzy narazil na nečekané problémy. Několik dní před premiérou se sovětská vojska stáhla z Afghánistánu, čímž dílo ztratilo svou aktuálnost. *Rambo* se následně stal terčem protestů a obvinění z přílišné brutalizace. „*Dostávám nenávistné dopisy, kde mi vyhrožují smrtí. V noci mi vyhrožují po telefonu, že mi podříznou hrdlo. I tohle je sláva*“, dodává s ledovým klidem na veřejnosti. O mnoho let později v rozhovoru pro *The Hollywood Reporter* Stallone přiznal, že si nikdy neodpustí chybu, kterou udělal v osmdesátých letech, když odmítl astronomickou nabídku za dalšího *Ramba*. „*Při natáčení Ramba III jsme věřili, že to bude obrovský hit. Nakonec to dopadlo jinak, ale vzápětí přišli s nabídkou na další pokračování a nabídli mi neuvěřitelných 34 milionů dolarů! A já to odmítl*“, prozradil Stallone. „*Opravdu. To není vtip. Jsem idiot*.“ Přestože film čelil kritice, dokázal si vydělat solidních 189 milionů dolarů.

Stallone stále vedl pestrý soukromý život, často se objevoval na večírcích, a jak se psalo, neustále „lovil“ nové známosti. V polovině roku 1988 se v Beverly Hills setkal s dvacetiletou Jennifer Flavinovou, do které se zcela zamiloval, jak tvrdili jeho přátelé. Jejich vztah byl poznamenán opakovanými rozchody a shledáními. V průběhu jejich vztahu si Sylvester vždy našel nějakou vedlejší známost, pravděpodobně proto, že u žen nenacházel to, co potřeboval.

Téměř na konci 80. let Stallone dokázal ze svých ikonických postav vytěžit maximum. *Rocky* a *Rambo*, postavy, které zná snad každý na světě, se staly nejen

symboly akčního filmu, ale také zdrojem inspirace pro řadu parodií, jako například celovečerní film *Ricky 1* (1988) a komedii *Žhavé výstřely 2* (1993). V této době získal od Mezinárodní federace kulturistiky titul nejlepší tělo osmdesátých let. „*Pro amatéra, jakým jsem byl, to byla obrovská pocta. Jedny noviny popsaly mé tělo jako surreálně vyrysované, což přesně odpovídalo. Měl jsem žíly tak výrazné, že by snad šly najít i ve vlasech.*“

„*Jeho jedinou touhou je dostat se ven a být se svou ženou. To je podstatou jeho role – přežít za všech okolností,*“ řekl o svém výkonu ve filmu *Kriminál* (1989). Diváci však na jeho nejnovější snímek reagovali spíše negativně. Naopak film *Tango a Cash* se dočkal lepší odezvy a stal se posledním, který byl oficiálně promítán na konci bouřlivých osmdesátých let.

Jednou jsi dole, jednou nahoře...

„*Chci symbolicky ukázat, že kdokoli se dnes zdá být neporazitelný, může být zítra na dně,*“ tehdy nevědomě vystihl svůj osud na začátku devadesátých let. Film *Rocky V* (1990) přinesl nejen velké kasovní zklamání, ale i sedm nominací na Zlatou malinu, včetně kategorie za nejhorší film. Stallone dlouho nedokázal pochopit, jak k takovému neúspěchu mohlo dojít; vždyť postava Rockyho mu přinášela úspěch a jistotu po celá léta. V té době mu byl neustále v patách jeho dlouholetý rival Arnold Schwarzenegger, který se s filmy jako *Total Recall* a *Policajt ze školky* dostal na výsluní a zastínil oblíbeného Rockyho.

Mezitím co se vzpamatoval z neúspěchu, podstoupil Sly plastické operace u jednoho z nejrenomovanějších chirurgů v Hollywoodu, aby se co nejlépe připravil na vstup do komediálního žánru. Na plátna kin se dostal film *Oskar* (1991), během jehož natáčení Stallone s nadšením prohlásil: „*Je to něco, co jsem chtěl udělat už dlouho. Opravdu jsem si natáčení užíval.*“ Přesto většina diváků film neocenila. Jejich pozornost se opět obrátila k Schwarzeneggerovi, který přicházel s horkým hitem *Terminator 2: Den zúčtování*.

„*Když se snažíte něco dokázat, zažíváte více omylů než úspěchů,*“ prohlásil Stallone před natáčením komedie *Stůj, nebo maminka vystřelí!* (1992), která se nakonec ukázala být ještě horší. Historka o tom, jak Schwarzenegger napálil svého budoucího přítele, je známá snad každému filmovému fanouškovi. To byl také poslední

okamžik, kdy se vzájemně nechali vyprovokovat. „Byli jsme filmoví soupeři, ale dohnali jsme to do extrému,“ vzpomíná Schwarzenegger. Jejich opravdové přátelství vzniklo, když se rozhodli investovat do sítě restaurací Planet Hollywood. „Myslím, že jsme tehdy byli průkopníky určitého, zcela nového žánru, proto ta soutěživost. Ale přenášelo se to i do osobní roviny, což vůbec nebylo zdravé,“ vzpomíná Stallone na jejich divoké soutěžení. Jeho pokusy o dobytí komediálního žánru skončily neúspěchem.

„Úspěch je droga, horší než heroin. Po pádu z vrcholu přichází ‚absták‘. Umělecky jsem se ocitl v slepé uličce. Ale na to, že přestanu hrát, jsem nikdy nepomyslel,“ prozradil krátce předtím, než se zaměřil na žánr, který mu je nejbližší. Tou dobou byl nějaký čas zasnoubený se supermodelkou Janice Dickinsonovou. Když se později dozvěděl, že dítě, které očekávali, není jeho, byl v naprostém šoku. Bylo to poprvé, co se setkal s takovou zradou. Na chvíli se proto vrátil k Jennifer Flavinové, jež stále pokračovala ve své modelingové kariéře.

V roce 1993 se znovu dostává do formy a natáčí dva úspěšné akční filmy. Prvním je napínavý thriller *Cliffhanger*, na který se důkladně připravoval po dobu sedmi měsíců. Sám přiznává, že to bylo jeho dosud nejobtížnější natáčení, protože musel překonat strach z výšek. Existují spekulace, že jeho herecká kolegyně Janine Turnerová se na nějaký čas stala jeho skutečnou milenkou. Druhým projektem je sci-fi film *Demolition Man*, ve kterém šílenec chytá šílence. Ještě v tomtéž roce se jeho podobizna objevuje na plakátu k filmu *Terminator 2* v komediálním snímku *Poslední akční hrdina*. Možná mu to jeho bývalý rival vrátil za scénu v *Demolition Man*, kde Stallone říká: „Cože, on byl prezidentem? Schwarzenegger?“

Stalloneovi se vrací ztracená energie. Natáčí budoucí hit, erotický thriller *Specialista* (1994), který se stal jeho třetím nejvýdělečnějším filmem v 90. letech. O rok později se na plátnech objevily filmy *Soudce Dredd* a thriller *Nájemní vrazi*. Tyto snímky však získaly smíšené recenze. Stallone byl krátce zasnouben s herečkou Angie Everhartovou, ale nakonec obnovil svůj vztah s Jennifer Flavinovou, a to již natrvalo.

Od konce 70. let do poloviny 90. let byl Stallone konfrontován s nečekanou slávou, na kterou nebyl připraven. Vytvořil si pověst arogantního a vševědoucího člověka, a to nejen během natáčení, ale i v osobním životě. Jako nadšenec do reinkarnace často poskytoval barvitě rozhovory, v nichž se rád chlubil, že už třikrát žil v různých podobách. První život prožil jako psanec během francouzské revoluce, kdy mu nakonec stáli hlavu gilotinou. Ve svém druhém životě se

stal náčelníkem indiánského kmene v Jižní Americe a třetí život prožil jako samotářský vlk. Věří také horoskopům, a to natolik, že několikrát odložil termíny premiér kvůli nepříznivým předpovědím.

Ve filmovém průmyslu se pustil do katastrofického snímku Denní světlo (1996), kde opět hrál po boku svého syna Sagea. Tento snímek však příliš nezažil. V té době také mluvil o tom, že se cítí na akční žánr příliš starý a že by to mohl být jeho poslední akční film. Naštěstí to myslel s nadsázkou. Určitě ho potěšilo, když byly na jeho počest vydány poštovní známky v pěti zemích, které se postupně staly mezi sběrateli oblíbené a vyhledávané.

Znovuobjevené hodnoty

Sylvester byl vychováván jako oddaný katolík, ale s rozjetou hereckou kariérou přestal kostel navštěvovat. Jeho víra se opět probudila, když se 27. srpna 1996 narodila jeho nemocná dcera Sophia Rose. V té době se stal opět přísným katolíkem. „*Přes 20 let jsem byl velmi ambiciózní a snažil jsem se dělat všechno sám. Byl jsem zcela pohlcen získáváním věcí a mocí. A co? Bylo mi jedno, co kdo říkal, a dost často to vyžaduje opustit soukromí a málo času trávit doma s rodinou. Ale teď, když se kouknu zpětně, nestojí to za to. Ale to jsem nevěděl, protože způsob, jakým jsem byl vychován a jaké jsem měl dětství, mě donutil být někdo a něco dokázat.*“ Stallone se tehdy snažil vytvořit novou rodinu a symbolicky uzavřít minulost.

„*Mnoho lidí se kolem mě nechová normálně. Myslí si, že jsem stejný jako postavy, které hraju. Jsou z toho nervózní, ale já se snažím zůstat v klidu,*“ řekl před natáčením snímku Země policajtů (1997), ve kterém ztvárnil obyčejného chlapa s běžnými starostmi. Po boku Roberta De Nira předvedl přesvědčivý výkon, za který po dlouhé době sklidil pochvaly od kritiků. V osobním životě dosahuje úspěchu také díky velkolepé svatbě s Jennifer Flavinovou. Po devíti letech společného soužití si řekli své ano a od té doby budují silné rodinné zázemí.

V jeho filmografii najdeme zmínku o snímku The Good Life, který nikdy nebyl uveden do oficiální distribuce, a to díky osobnímu zásahu Stalloneho. Filmové studio ho totiž propagovalo jako další film s jeho hlavní rolí, přičemž pravda byla taková, že se ve filmu pouze mihne. Cílem studia bylo profitovat z jeho jména

a přilákat co nejvíce diváků. Stallone byl s touto situací samozřejmě nespokojen a po soudním sporu byl film stažen z oběhu. „*Trochu mě to přece jen mrzelo, protože v hlavní roli tu hrál můj bratr Frank*,“ uvedl.

Film *Burn Hollywood Burn* (Jak dobýt Hollywood) byl podle některých fanoušků zbytečný a nudný. V tomto snímku hrají sami sebe Stallone, Whoopi Goldbergová a Jackie Chan, kteří se společně objevují pouze v jedné scéně. Většinu času vystupují jako jednotlivci.

Ačkoliv Sylvester dlouho usiloval o spolupráci s Chanem, tento projekt se ukázal jako nešťastná volba pro obě strany. Film byl uveden jen v devatenácti kinech, což vedlo k nízkému výdělku – pouhých 52 850 dolarů z rozpočtu 10 milionů dolarů.

V roce 1998 se Stallone poprvé odvážil dabovat kreslenou postavu, konkrétně ve filmu *Mravenec Z*. Původně byla role Zetova kamaráda nabídnuta Schwarzeneggerovi, který ale požadoval vysoký honorář. Stallone se této příležitosti chopil a byl ochoten postavu namluvit zcela zdarma. „*Když vedete dialog, fyzicky ho hrajete. Snažíte se vyjádřit vše svým hlasem, a jak se do toho dostáváte, vaše tělo také začíná hrát roli, protože jste přítomní v daném okamžiku. Po několika hodinách jsem byl zpocený jako při natáčení hraného filmu*,“ svěřil se v časopise *Cinema*. Málokdo by očekával, že právě on vyzve Ameriku, aby zakázala všechny zbraně. Jako silný zastánce kontroly zbraní si v Hollywoodu vybudoval pověst „největší protizbraňové celebrity“.

Rodina Stalloneových oslavila příchod nového člena – 27. června 1998 se narodila Sistine. Akční hrdina se rozhodl na několik měsíců přerušit natáčení a naplno se věnovat rodinnému životu. Tak končí divoká 90. léta, která byla plná pádů a vzestupů. Přestože těch pádů bylo mnohem více, na veřejnosti si stále udržoval svou optimistickou image. „*Nikdy se v ničem nevidím jako nejlepší, což je dobře, protože mě to nutí bojovat a dosáhnout toho*.“

Nové millénium a nové výzvy

Hned na začátku nového tisíciletí udělili organizátoři Razzies Stallonovi zvláštní vyznamenání, když ho označili za nejhoršího herce století na základě 99,5 % jeho filmografie. „*Někdy mě mrzí, když slyším, jaký jsem špatný herec. Ale když se podívám na stav svého konta, smutek se rychle rozplyne*,“ uklidňuje se. Není divu, že má

na kontě značné jmění. I když v té době nenatočil žádný kasovní trhák, stále zůstává veřejností oblíbený a jeho filmy nadále generují zisky.

Jakoby Stallone dlouho absentoval a poté nedokázal naskočit do rozjetého vlaku úspěchu. Filmy jako Sejměte Cartera (2000), Formule! (2001), Ve jménu Angela (2002) či thriller D-Tox (2002) se setkaly s negativním hodnocením jak od kritiků, tak od diváků. Poslední dva zmíněné snímky dokonce skončily přímo na DVD, a začalo to vypadat, že se Stallone ocitne na stejné úrovni jako Jean-Claude Van Damme či Steven Seagal, jejichž filmy postupně ztrácely na atraktivitě i výtěžcích. Ani velká filmová studia už o Slye nejeví takový zájem jako dříve, neboť se v popředí začínají objevovat mladší generace herců a preference diváků se posouvají směrem ke komediím pro teenagery a fantasy žánrům. Naštěstí v osobním životě se mu daří lépe. Stallone a jeho žena přivítali na svět svou třetí dceru – Scarlet Rose, narozenou 25. května 2002. Zajímavostí je, že všechny jeho děti mají jména začínající na písmeno S: Sage, Seargeoh, Sophia, Sistine a Scarlet.

Stallone s vděčností přijal menší role, které mu poskytovaly nové příležitosti. Zahrál si zápornou postavu ve filmu Spy Kids 3-D: Game Over, vedlejší roli ve snímku Hráči a objevil se také v téměř epizodní roli ve francouzském filmu Taxi 3, kde se představil jako pasažér. Všechny tyto filmy vstoupily na filmový trh v roce 2003.

O rok později založil s několika společníky značku InStone, zaměřenou na prodej pudinku s vysokým obsahem bílkovin jako doplňku stravy pro kulturisty. Tento podnik v začátcích vykazoval slibné zisky, dokud nepřišla žaloba od Williama Brescia, který obvinil Stallona a jeho tým z krádeže jeho „receptu“. Soudní spor byl nakonec vyřešen mimosoudně, a od roku 2008 se Stallone na tomto byznysu nijak nepodílí.

A protože se Stallone potýkal s nedostatkem filmových nabídek, rozhodl se zapojit do televizního boxerského seriálu NBC, reality show The Contender, který se vysílal od roku 2005. V první sezóně vystupoval po boku legendárního Sugar Ray Leonarda a v polovině roku s nadšením uvedl wrestlingovou ikonu Hulka Hogana do síně slávy WWE. Jeho jedináou rolí bylo účinkování v televizním seriálu Las Vegas: Casino, konkrétně v epizodách „Když musíš, tak musíš“ (So2E12) a „Jak zachránit Manicotti“ (So2E18). V první epizodě se objevuje jen na začátku a na konci jako barový host, kde ztvárňuje postavu Franka, bratra majitele kasina

Delinea. Ve druhé epizodě má mnohem výraznější prostor a divákům se odhaluje jeho zaměstnání – “uklízeč problémů”.

Bylo už na čase vytáhnout z rukávu trumfově eso. „*V posledních letech slyším od fanoušků věty jako: ‘Človče, změnil jsi mi život!’ Na to vždy odpovídám: ‘Nezměnil jsem tvůj život. Možná to udělal Rocky nebo Rambo, ale já ne.’*“ Stallone si byl vědom, že jeho popularita přetrvává díky těmto legendárním postavám. Jaké by to bylo, kdyby se pustil do natáčení pokračování některé z nich? V roce 2005 prožíval podobné pocity jako v roce 1975. Nabízel scénář k Rockymu všem velkým filmovým studiím, ale pokaždé dostával stejnou odpověď – v žádném případě! Rocky skončil, a ty jsi taky skončil. „*Bylo to brutální. Nikdo to nechtěl natočit,*“ vzpomínal později Stallone. Ve stejné době předkládal scénář také k Rambovi, ale ani o něj nebyl žádný zájem. Poslední filmy s Rockym a Rambem se nesetkaly s pozitivním ohlasem, a obdobně tomu bylo i u jeho novějších projektů. Není proto divu, že se šéfové filmových studií od něj distancovali. Jednoho dne mu však zazvonil telefon a ozvalo se: „*Bude se natáčet.*“ Těžko říct, co mu v tu chvíli běželo hlavou. Film Rambo: Do pekla a zpět měl být původně natočen dříve než Rocky Balboa, ale když společnost MGM konečně schválila jeho produkci, došlo ke změně v pořadí.

V roce 2006 byl uveden film Rocky Balboa, který překvapivě zaznamenal obrovský úspěch. Stallone se opět dostal na vrchol a jeho dílo se promítalo v mnoha kinech celého světa. Jako symbol tohoto znovuzrození byla ve Philadelphii trvale umístěna socha Rockyho, nachází se pod schody vedoucími k Muzeu umění. Stallone tak úspěšně oživil svou kariéru a je těžké říct, jak by se jeho život vyvíjel, kdyby film neuspěl. Na otázku, který ze všech filmů o Rockym považuje za nejvíce autobiografický, odpověděl: „*Ten poslední, protože jsem nad ním přemýšlel šestnáct let. Během těchto šestnácti let jsem mnohé ztratil, zažil jsem hodně bolesti a uvědomil si: ‘Bože, život je čím dál těžší. Jak stárneme, nezlehčuje se to. A proč je to těžší? Protože ztrácíme věci a osoby, které milujeme. Ztrácíme sílu, mládí, občas ztrácíme kamarády a děti, které mají své vlastní životy. A jak se s tím vším poprat? To je ten nejtěžší životní boj.’*“

Nejnovější film byl propagován po celém světě včetně Austrálie, kde Sly vyvolal menší skandál. Celníci u něj našli 48 lahvíček jintropinu, což je růstový hormon, jehož užívání je v této zemi přísně zakázáno. Soud nařídil Stalloneovi zaplatit pokutu a náklady řízení ve výši 10 700 dolarů. Podle agentury Reuters herec uvedl, že hormony užíval pod lékařským dohledem kvůli svému zdravotnímu stavu. Dále

dodal, že si nebyl vědom celních pravidel a neměl v úmyslu porušovat zákon. Tato zpráva se samozřejmě v médiích široce rozebírala. O několik měsíců později se začaly objevovat spekulace o tom, zda se Stallone stane novým majitelem anglického fotbalového klubu Everton FC. Jako vášnivý fanoušek měl totiž příležitost odkoupit tento klub, avšak z nejasných důvodů se rozhodl od transakce ustoupit. Později toho litoval. Stallone také vzbudil pozornost tím, že ve svých 61 letech si nechal udělat své první tetování, a to portrét Jennifer na rameni.

Nyní nastal čas na znovuzrození jeho druhé nejslavnější postavy. Scénář byl dávno hotový a realizaci už nic nebránilo. Film *Rambo: Do pekla a zpět* splnil očekávání fanoušků a stal se 19. nejprodávanějším DVD roku 2008. Během několika rozhovorů Stallone označil Ramba za nejproblematictější roli své kariéry.

Jako vášnivý fanoušek bollywoodských filmů se rozhodl zapojit do indické romantické komedie *Kambakkht Ishq* (Neuvěřitelná láska, 2009). V tomto snímku ztvárnil odvážného hrdinu, který se snaží ochránit ženy před nebezpečím. Vzhledem k tomu, že se příběh odehrává v Indii, kde je možné téměř všechno, Stallone bez námahy posunuje auta a vyndává sloupy veřejného osvětlení.

Jak již bylo zmíněno, na začátku nového tisíciletí byl označen jako nejhorší herec století a obdržel cenu Razzies. Nicméně díky úspěchům v posledních letech mu byl na filmovém festivalu v Curychu udělen titul Zlatá ikona za celoživotní dílo. A to svět ještě nevěděl, že na stole má několik let připravený další scénář – Postradatelní. Stalloneovi se podařilo stvořit další nezapomenutelnou postavu – Barneyho Rosse. Film *The Expendables* (2010) zaznamenal mezinárodní úspěch, a proto bylo jen otázkou času, kdy na něj naváže pokračování.

Zatímco film zaznamenával vysokou návštěvnost, o rok později Sly vstoupil do boxerské síně slávy spolu s Mikem Tysonem. Emanuel Steward, jeden z členů komise, k tomu poznamenal: „*Dvě události, které vrátily box zpět do popředí zájmu veřejnosti, byly obrovský triumf olympijského týmu v roce 1976 a Sylvesterova postava Rockyho Balboa.*“ Během předávání cen si Sylvester vysloužil bouřlivý aplaus od nadšeného publika. Kromě toho si podruhé zopakoval dabing v komedii *Ošetřovatel*, kde propůjčil hlas statečnému lvovi. Dále se ve Švýcarsku konala první veřejná výstava jeho obrazů. V polovině roku umírá otec Frank ve věku 92 let. Jejich vztah byl nesmírně komplikovaný, proplétající žárlivost s rivalitou. Frank Sr. někdy žárlil na Sylvestrovy úspěchy natolik, že mu úmyslně házel klacky pod

nohy. Tato rivalita se projevovala například během hraní póla, kde otcova soutěživost a touha po vítězství vedly k nevybíravé až agresivní taktice. Kromě toho se snažil prosadit svůj vlastní scénář do filmových studií, s tvrzením, že napsal lepší verzi Rockyho. Jak sám Sylvester několikrát uvedl, Rambův pohled je založen na otcově pohledu. Jejich usmíření přišlo až na jeho smrtelné posteli.

Dva roky po úspěchu filmu *Expendables* přišlo jeho pokračování, které se dokonce setkal s ještě větším úspěchem než jeho předchůdce. Během propagační kampaně se Stallone setkal s otázkou, proč stále točí fyzicky náročné filmy. Odpověděl: „*Nevím, jestli to má kořeny v mém dětství, kdy na mě silně zapůsobily postavy z mytologie, které bojovaly zblízka. Tyto filmy mě nesmírně fascinují. Něco na nich je, i když to nemusí být zrovna v souladu s mými nejlepšími zájmy. Nepamatuji si, kolik operací jsem podstoupil,*“ přiznal. Téhož roku se na scéně objevila muzikálová verze Rockyho, která měla premiéru v Hamburku a následně byla uvedena na Broadwayi v New Yorku v roce 2014. Burt Young, herec, jenž několikrát navštívil Prahu, překvapivě prohlásil, že pražští herci podávají lepší výkony než ti na Broadwayi. „*Vážně, nedělám si srandu,*“ tvrdil Young. Bohužel, muzikál se v současnosti již nikde nehraje.

Zatímco si Stallone užíval zaslouženou slávu, zasáhla ho tragédie, která mu změnila život. Ve věku pouhých 36 let zemřel jeho prvorozený syn Sage Stallone. Příčinou smrti byl srdeční infarkt způsobený předávkováním léky na bolesti zubů. Pohřeb se konal 21. července 2012 v Los Angeles.

Následující film *Jedna mezi očmi* se bohužel nestal hitem a Stallone zažil nejhorší zahajovací víkend za posledních 32 let. V akčním thrilleru *Plán útěku* si však vedl mnohem lépe jako expert na infrastrukturu vězeňských zařízení. Přestože v Americe film nezaznamenal velký úspěch, stal se mezinárodním kasovním trhákem. Ve stejném roce se na plátnech objevil i film *Zpátky do ringu*, ve kterém si zahrál s oblíbeným kolegou Robertem De Nirem. Tento snímek však také bohužel neuspěl u diváků. Je možné, že v roce 2012 natáčel jeden film za druhým, aby zahnal smutek po ztrátě syna. Tyto tři filmy vyšly v roce 2013.

Jeho následující film *Expendables 3* (2014) obdržel spíše smíšené recenze a stal se nejméně výdělečným titulem ze všech dílů trilogie. Ještě ve stejném roce se objevil ve filmu *Na dosah*, v němž hraje téměř vedlejší roli. Tento snímek vznikl ve spolupráci s dlouholetým přítelem Johnem Herzfeldem. Americké zdroje uvádějí, že ostatní herci souhlasili s hraním za minimální mzdu, aby Stallone mohl

obdržet vyšší honorář. V tomto filmu si také odbyla svůj herecký debut jeho nejmladší dcera Scarlet, která tuto zkušenost označila za „docela ponižující“, neboť stačilo pronést jen jednu krátkou větu, která byla ve finální verzi navíc zkrácena na polovinu. Film Na dosah se ukázal jako natolik neúspěšný, že byl promítán pouze v několika málo kinech a na digitálních nosičích se objevil pouze v několika zemích.

Sly už určitě nepomýšlel na to, že se někdy znovu ujme role Rockyho. Tato příležitost se mu naskytla o rok později v megahitu Creed. A jistě si také nepředstavoval, že by mohl ještě někdy získat další významné ocenění. Nakonec se tak stalo – vyhrál Zlatý glóbus za nejlepší mužský herecký výkon ve vedlejší roli, cenu Critics' Choice Awards a získal třetí nominaci na Oscara. Dostal také speciální cenu – Redeemer Award, jež je udělována hercům a filmařům, kteří i přes dlouhou řadu méně úspěšných filmů dokázali opět získat respekt jako umělci. Stallone uvedl, že ho na tomto projektu lákalo především to, že se nejedná o Rockyho 7, ale o předání boxerské rukavice nové generaci.

I když se Stalloneovi ve filmovém světě opět dařilo, jeho soukromý život znamenala obvinění ze sexuálního násilí, která se v té době hojně objevovala v médiích. První údajnou obětí byla exotická tanečnice Margie Carr, jež ho obvinila ze znásilnění ve fitness centru v Santa Monice. K tomuto incidentu mělo dojít na začátku roku 2000. Další obětí byla tehdy šestnáctiletá dívka, kterou údajně donutil k trojce se svým bodyguardem. Tento incident se měl odehrát v roce 1986 v hotelu v Las Vegas, kde natáčel film Over the Top. Trestní oznámení podala až v roce 2016. Bývalá manželka Nielsenová se postavila na jeho stranu a tvrdila, že byla se Slyem v době, kdy mělo údajné napadení proběhnout. V listopadu 2017 ho obvinila další žena ze sexuálního útoku, k němuž mělo dojít v jeho kanceláři v Santa Monice na začátku 90. let. Dokonce i jeho nevlastní sestra Filiti mu pohrozila žalobou za zneužívání, avšak později se ukázalo, že potřebovala peníze na omamné látky. Nakonec všechny spory vyhrál.

Jak léta plynula, jeho dcery se proměňovaly v krásné mladé ženy. Bylo jen otázkou času, kdy se tyto dcery slavných rodičů zapojí do světa šoubyznysu. První příležitost měly na 74. ročníku udílení Zlatých glóbů, kde byly vybrány jako Miss Golden Globe. V této roli asistovaly při slavnostním předávání cen a staly se reprezentantkami celého ceremoniálu. „*Poprvé v historii Zlatého glóbu jsme hrdě vybrali ne jednu, ale hned tři zástupkyně Miss Zlatý glóbus,*“ prohlásil prezident Hollywoodské

asociace zahraničního tisku Lorenzo Soria. Rodiče byli na své dcery samozřejmě velmi pyšní.

Vraťme se do světa filmů. Stallone v Marvelovce? Proč ne. Zahrál si menší roli vesmírného piráta Stakara Ogorda ve snímku Guardians of the Galaxy Vol. 2 (2017). Také se objevil v oblíbeném americkém seriálu This Is Us (Tohle jsme my), konkrétně v dílu „Deja Vu“ (So2EO3). V této epizodě se Stallone objevuje jako herec natáčející válečný film pod vedením legendárního režiséra Rona Howarda. Oba umělci zde hrají v podstatě sami sebe. Hlavní postava Kevin přivádí na plac svoje dvojče Kate, která s nadšením vypráví Slyovi o tom, jak jejich otec miloval Rockyho, jenž už nežije. V této scéně zazní také několik ikonických replik ze slavné série. Mezi pravidelnými herci tohoto seriálu figuruje i Milo Ventimiglia, který ztvárnil Rockyho Jr.

Následující rok se opět vrátil k roli stárnoucího Rockyho v pokračování hitu Creed. Jak sám uvedl, tento film znamenal jeho definitivní rozloučení s jednou z nejikoničtějších postav jeho kariéry. Po obrovském úspěchu filmu v kinech se začaly na internetu šířit zprávy o plánovaném spin-offu zaměřeném na Draga. Fanoušci byli nadšení, tvůrce však vyjadřoval skepsi, protože nemá žádná autorská práva k značce Rocky, což ho velmi trápí.

Určitě nepřekvapuje, že po zjištění této informace vyjádřil na Instagramu svůj hněv těmito slovy: *„To je zrada! Právě jsem se dozvěděl, že Irwin Winkler, ubohý 94letý producent, a jeho nenasytné děti Charles a David opět zneužívají postavy, které jsem vytvořil, aniž by mi to alespoň oznámili. Po 47 letech, kdy Irwin ovládal Rockyho a nyní i Creeda, bych si rád vyžádal alespoň část práv, než je přenechá svým chamtivým potomkům. Omlouvám se všem fanouškům, nikdy jsem nechtěl, aby byly postavy z Rockyho takto zneužívány těmito parazity.“* Současně také vyjádřil zklamání nad představitelem Ivana Draga: *„Nikdy mi neřekl, co se za mými zády děje s postavou, kterou jsem pro něj vytvořil! Praví přátelé jsou cennější než zlato.“* Sám Lundgren se k této události vyjádřil na svém Instagramu jasně a bez obalu: *„Jen abych uvedl věci na pravou míru ohledně spin-offu o Dragovi. Neexistuje žádný schválený scénář, žádné dohody a ani režisér. Nikdo mi nic neposlal. Měl jsem dojem, že můj přítel Stallone se do projektu zapojil jako producent nebo herec.“* Musí to být zvláštní pocit, postrádat kontrolu

nad svou nejslavnější postavou a čekat na svolení, zda smí napsat a především natočit svého milovaného Rockyho.

Mezitím, co se zvažují další potenciální návrhy na spin-offy, byl ve stejném roce uveden snímek Plán útěku 2, který se ukázal jako výrazný neúspěch. Stallone ho později označil za nejhorší film, v kterém kdy hrál. Ani film Stopa do minulosti, v němž ztvárňuje detektiva Sykese, jenž pronásleduje uprchlého bankovního lupiče, nezískal přízeň diváků. Jeho scény byly rozloženy tak, aby diváci měli dojem, že jeho role je mnohem důležitější. Snímek byl natočen za pouhých 12 dní a s rozpočtem 6 milionů dolarů si na tržbách připsal pouhých 490 636 dolarů. I přes převážně negativní recenze si Stallone vysloužil uznání od kritiků za svůj výkon v tomto filmu.

Ve stejném roce uvedl na trh dvě knihy. První je autobiografická a nese název Žít svůj sen aneb Jak získat dokonalé tělo. Druhá kniha, která se vyznačuje luxurním provedením, se jmenuje Rocky: The Complete Films (Collector's Edition) a obsahuje 380 stran. Její cena se pohybuje kolem 43 000 Kč. Na konci roku se v médiích objevila zajímavá zpráva, že Robert Rodriguez plánuje předělat Cobru na seriál. Zatím se tak ale nestalo. Další zajímavost přišla ze Stalloneova Instagramu, kde sdílel ručně psané stránky pro prequel Rockyho, jenž by se zaměřil na Balboovy rané roky ve Filadelfii. V současné době však zůstává tento příběh pouze na papíře.

Plán útěku 3 (2019) byl považován za mírné zlepšení oproti předchozímu dílu, ale i tak se ukázal jako další neúspěch. Stallone si splnil další sen, když založil vlastní filmovou a televizní produkční společnost Balboa Productions. Jeho prvním projektem se stal film Rambo: Poslední krev. Návrat akčního veterána okomentoval slovy: „Válečník nikdy nenajde klid, prostě to nejde.“ Bohužel, snímek propadl jak u kritiků, tak zejména u diváků, kteří ho považují za zbytečný přírůstek do této slavné série.

Ještě je dost síly

V osobním životě zažil další zármutek, když 22. září 2020 ve věku 98 let zemřela jeho matka. Kromě bratra Franka má také několik nevlastních sourozenců. Z otcovy strany jsou to bratři Bryan, Carl a Dante, o jejichž soukromí se příliš neví.

Z matčiny strany má nevlastní sestru Toni Ann Filiti, která 26. srpna 2012 podlehl rakovině plic. Také se věnovala herectví.

S nástupem pandemie COVID-19 strávil Stallone značnou část izolace úpravami filmu Rocky IV: Rocky vs. Drago (2021). Jak sám uvedl, do finální verze přidal čtyřicet minut dosud neviděných záběrů. „*Předpokládal jsem, že mi úpravy zaberou maximálně tři týdny. Nakonec jsem na tom pracoval devět měsíců. Rád bych se pustil také do střihu filmů Noční dravci, Cesta k ráji a Rocky V,*“ dodal. Pro fanoušky vyšel zajímavý dokument 40 Years of Rocky, v němž Stallone sdílí fascinující příběhy ze zákulisí. Tyto materiály jsou skutečně vzácné, neboť některé záběry byly uschovány po několik desetiletí kdesi ve sklepech. Sám Sylvester byl překvapen tím, co filmový kotouč ukrýval. Během propagace dokumentu navíc oznámil, že stále probíhají diskuse o prequelu k původnímu filmu, který by zachytil život mladého Rockyho Balboa a mladého Johna Ramba.

V roce 2021 kalifornský aukční dům Julien's Auctions nabídl ikonické předměty přímo z filmu Rocky III. Mezi nejzajímavější kousky patřily boxerské rukavice značky Tuf-Wear, které se vydražily za 32 498 dolarů. Rockyho boty od Nike byly prodány za 44 448 dolarů a pár žlutých bot stejné značky dosáhl ceny 63 498 dolarů. Nejvyšší částka však padla za hedvábné boxerské trenýrky s motivem americké vlajky, které se prodaly za neuvěřitelných 203 198 dolarů. Tento značný zájem o Rockyho rekvizity naznačuje, že postava stále poutá pozornost fanoušků. Možná právě proto je film často vysílán po celém světě a těší se větší popularitě než jakýkoli jiný oscarový snímek, snad kromě dokonalého Kmotra. „*Právě jsem potkal devítiletou dívku,*“ napsal na svém Instagramu. „*Její rodiče s ní přiletěli z Ruska a nějak mě našli ve střížně. Zeptal jsem se jí, jak je možné, že zná Rockyho, když je to už tak dávno. Její odpověď mě zahřála u srdce: 'Rocky nikdy nezestárne. Chci ho mít za otce.'*“ Rocky je stále napříč generacemi aktuální a oblíbený. Téhož roku nadaboval postavu Kinga Sharka ve filmu Sebevražedný oddíl 2, kde se tento žraločí muž připojuje k podivné skupině antihrdinů. „*Je to velký, trochu baculatý žralok, který se živí lidmi,*“ prozradil tehdy Stallone.

Ještě před zahájením natáčení dalšího dílu kultovní franšízy Expendables podstoupil operaci zad. Oficiální natáčení začalo 29. září 2021, a již v říjnu informoval na sociálních sítích o dokončení svých záběrů. Zároveň oznámil, že se jedná o jeho poslední vystoupení v sérii. Premiéra byla několikrát odložena kvůli pandemii.

Ve snímku Samaritán, inspirovaném grafickými romány Mythos Comics, ztvárňuje Stallone tři různé postavy: Joea Smitha, Samaritána a Nemesis. Příběh se soustředí na třináctiletého chlapce, jenž začíná věřit, že jeho osamělý soused Smith je ve skutečnosti legendární hrdina Samaritán, jenž byl prohlášen za mrtvého před dvaceti pěti lety. Město je sužováno kriminalitou a chaosem, a chlapec se rozhodne přesvědčit souseda, aby se znovu chopil svého poslání a zachránil nevinné obyvatelstvo. Natáčení fantasy filmu začalo na začátku roku 2020, avšak bylo několikrát přerušeno kvůli pandemii COVID-19. Film byl produkován společností Balboa Productions s rozpočtem 100 milionů dolarů a měl premiéru 26. srpna 2022 na Prime Video. I když získal spíše negativní recenze, režisér Julius Avery, známý svou prací na hororovém snímku Overlord (2018), vyjádřil nadšení ze Stallonova hereckého výkonu „Uvidíme Slye dělat věci, které už léta nedělal. Jsem ohromen tím, kolik toho ve svém věku dokáže. Říkám vám, většina dvacátníků by nedokázala to, co Sly v tomto filmu.“

V soukromém životě se ovšem objevili vážné problémy. Média přinesla šokující zprávu o tom, že jeho manželka Jennifer Flavinová podala žádost o rozvod dne 19. srpna 2022. „S lítostí oznamuji, že po 25 letech manželství se svým manželem Sylvesterm Stallonem jsem se rozhodla požádat o rozvod. I když se naše cesty rozcházejí, budu si vždy vážit našeho více než třicetiletého vztahu. Věřím, že oba zůstaneme oddaní našim krásným dcerám,“ uvedla v rozhovoru pro magazín People. Dále zdůraznila, že Stallone nezodpovědně rozhazoval jejich společné jmění, což mělo negativní dopad na finanční stabilitu rodiny. Blízcí přátelé potvrdili jiný důvod, proč Jennifer došla trpělivost: Stallone se stále více soustředil na natáčení filmů a méně na rodinu. V rámci rozvodového řízení požadovala odškodnění a spravedlivé rozdělení většiny majetku ve svůj prospěch. Vzhledem k absenci předmanželské smlouvy by se Sly musel podělit o majetek, jehož hodnota se odhaduje na 10 miliard korun.

Po několika dnech reagoval na dotazy na sociálních sítích slovy: „Naše cesty se prostě rozešly. Mám Jennifer ve velké úctě. Vždycky ji budu milovat, je to úžasná žena. Nejhodnější člověk, jakého jsem kdy poznal.“ Ještě tentýž týden zveřejnil na Instagramu zajímavé fotografie z tetovacího salonu, kde si nechal překrýt obraz své manželky tetováním anglického mastifa Butkuse. Média se toho samozřejmě okamžitě chopila a začala spekulovat o tom, jak tím veřejně ponížil svou manželku. Tisková mluvčí herce se snažila uklidnit veřejnost a uvedla: „Pan Stallone měl v úmyslu obnovit tetování své ženy Jennifer, ale výsledky nebyly uspokojivé a bohužel

se ukázaly jako neopravitelné. V důsledku toho musel původní obrázek zakrýt tetováním svého Butkuse.“ Každý ať si udělá názor sám. Nakonec vše dopadlo dobře a po měsíci se rozhodla svou žádost o rozvod stáhnout. Někteří kritici tvrdí, že rozvod byl jen marketingovým tahem pro propagaci jejich budoucí reality show *The Family Stallone*.

Do kin přichází dlouho očekávaný film *Expend4bles: Postr4datelní* (2023), který se stal kasovním propadákem. Původní plán, že půjde o první díl nové trilogie, byl nyní odložen na neurčito. S rozpočtem 100 milionů dolarů film vydělal necelých 38 milionů. Navíc byl nominován na Zlatou malinu v sedmi kategoriích. Trofeje si nakonec odnesli Megan Fox za nejhorší herečku ve vedlejší roli a tradičně i Stallone, pro něhož to byla už dvanáctá soška. Tímto nechtěně získal titul rekordmana v počtu těchto nepříliš lichotivých ocenění.

Opět se objevil v dalším snímku ze světa Marvelu, *Strážci Galaxie: Volume 3* (2023), kde si zopakoval roli Stakara Ogorda. Poprvé v kariéře si zahrál hlavní roli v seriálu *Tulsa King* (2022–2024). Příběh sleduje Dwighta „the Generala“ Manfrediho, šéfa newyorské mafie, jenž je po 25 letech strávených za mřížemi propuštěn na svobodu a záhy vyhoštěn do Tulsey v Oklahomě. Velmi rychle si zde dokáže vybudovat respekt a začne budovat své vlastní zločinecké impérium. Během této cesty si postupně uvědomuje, co všechno mu uteklo, když na sebe vzal veškerou zodpovědnost. Zároveň se dozvídá, že jeho gangsterská rodina se ne vždy zachovala správně vůči jeho vlastní rodině. První série se natáčela po dobu šesti měsíců a herci popisovali tento proces jako velmi náročný, zejména kvůli vysokým teplotám v Tulse. Seriál měl premiéru 13. listopadu 2022 na Paramount Network a vyvolal značný zájem mezi diváky, čímž přispěl k nárůstu předplatného na této platformě. Tento úspěch vedl k rekordnímu počtu nových registrací v den premiéry. *Tulsa King* se stal čtvrtým nejsledovanějším seriálem s 3,36 miliardami zhlédnutí a o rok později obdržel nominaci na cenu Primetime Creative Arts Emmy. Druhá série byla uvedena v roce 2024.

Do kin přišel očekávaný film *Creed III* (2023), ale jak Stallone dříve oznámil, tentokrát se neúčastní. I když byl jedním z producentů, překvapivě uvedl, že film nikdy nezhlédne.

V květnu téhož roku měla na Paramount Plus premiéru již zmíněná show *The Family Stallone*, která divákům nabídla pohled do soukromého života Stallonových. Tento pořad se soustředí zejména na jeho manželku a tři dcery, které čelí

běžným problémům puberty. Hlavními tématy jsou jejich nové vztahy a partneři. Někdy se na otce zlobí, když nápadníky svým chováním odhání. Stallone reaguje s humorem: „*Jednou pochopíte, že vám pomáhám, když se těch lidí zbavuji.*“ Dcery také vyjadřují nespokojenost s tím, že kvůli slavnému příjmení mají potíže s důvěrou ve vztazích. „*Většinou se ukáže, že se chtějí setkat s naším otcem nebo že chtějí jeho podpis na boxerské rukavice. Mám vždy připravenou otázku: „Chceš chodit s ním, nebo se mnou?“*“ postěžovala si prostřední dcera Sistine. Některé okamžiky v pořadu odhalují vážnější rodinné záležitosti, zejména zdravotní problémy jeho nejstarší dcery Sophie, která musí jednou ročně podstoupit kontrolu srdce. Jak se termín vyšetření blíží, rodina zažívá značný stres a obavy. V těchto okamžicích se Stallone nebojí projevit své city a ukazuje, že slzy k životu neodmyslitelně patří. V pořadu se objevují skutečně vzácné rodinné záběry, které by se jinak k fanouškům nikdy nedostaly. Kromě těchto momentů se často vyprávějí fascinující příběhy z jeho filmové kariéry. Frank Stallone v jedné z epizod vzpomínal na situaci, kdy si bratr při natáčení prvního dílu Rockyho zlomil palec u nohy. „*Vyřešilo se to jednoduše. Uřízli jsme špičku boty a muselo se točit dál,*“ sdělil Frank s úsměvem. Osmá epizoda první série představuje zajímavý moment, kdy Sylvester bere celou rodinu do Filadelfie. Toto město, úzce spjaté s jeho ikonickou postavou Rockyho Balboa, přináší silné emocionální zážitky. Divák si postupně uvědomuje, jak moc se Stallone v osobním i profesním životě ztotožňuje s touto rolí. Epizoda končí na schodech před filadelfským Muzeem umění, kde Sylvester dojatě pronáší: „*Nikdy by mě nenapadlo, že se tu sejdeme všichni pohromadě.*“ V sedmém díle druhé série se Sylvester rozhodne vyhovět naléhání své tety Annette a odjíždí s celou rodinou do Itálie, aby poznal vzdálené příbuzné. Po příjezdu zažívají srdečné přivítání jak od příbuzných, tak i od místních fanoušků, kteří ho s nadšením vítají.

Na Netflixu patří mezi nejoblíbenější pořady životopisné dokumenty o slavných osobnostech. Zatímco Arnold Schwarzenegger má třídílný dokument, Sylvester Stallone se spokojil pouze s jedním dílem, které dokonale vystihuje podstatu jeho života a práce. Dokument s názvem *SLY* (2023), který měl premiéru na filmovém festivalu v Torontu, nabízí podrobný pohled na dlouholetou filmovou kariéru. „*Považuji se za posledního dinosaura,*“ prohlásil Stallone během premiéry. „*A jsem na to velmi hrdý. Je to neuvěřitelné. Vždyť už uplynulo více než padesát let, co natáčím filmy.*“

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy **Sylvester Stallone: kompletní filmografie**.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.